

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4373

гр. София, 15.06.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,**  
в закрито заседание на 15.06.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ева Пелова**

като разгледа дело номер **5825** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание изпратена от ДА „Държавен резерв и военновременни запаси“ постъпила жалба от [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], район „И.“, [улица], ет.2, офис 1, срещу Разпореждане № Р-12-72/28.04.2021 г. на зам.председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, с което на основание чл.7, ал.1, т.8, чл.8, ал.2, т.3 и ал.5, чл.12 и чл.23 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН) на [фирма] са определени нива на запаси за извънредни ситуации на котелни горива в размер на 90,361 тона, които следва да създаде, вложи, съхранява и обновява в периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г.

С жалбата се иска да бъде отменено като незаконосъобразно допуснатото предварително изпълнение на оспореното разпореждане.

Ответникът – зам.председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ оспорва искането за спиране на предварителното изпълнение с мотиви, изложени в придружителното писмо за изпращането на преписката в съда.

Съдът, като прецени направеното от оспорващото дружество особено искане за спиране, приема следното:

Независимо, че оспореният акт съдържа разпореждане по чл.60, ал.1 АПК, съдът приема, че се касае за допуснати по силата за закона предварително изпълнение, тъй като разпореждането е издадено на основание чл.8, ал.2, т.3 от ЗЗНН, а според чл.8, ал.3 ЗЗНН жалбата срещу акт по ал. 2, т. 3 не спира изпълнението му. Тази законова уредба не може да бъде изменена с посочване в оспореното разпореждане за допускане на предварително изпълнение по чл.60, ал.1 АПК. Предвид това съдът приема, че разпореждането на органа по чл.60, ал.1 АПК е лишено от правно действие, тъй като оспореният акт подлежи на предварително изпълнение по силата на закона - чл.8, ал.3, изр.2-ро ЗЗНН. В този смисъл дружеството няма правен интерес

от разглеждането на жалбата му по чл.60, ал.5 АПК, тъй като резултатът от оспорването на разпореждането на органа по чл.60, ал.1 АПК не би могъл да породи за него благоприятен ефект - актът ще подлежи на предварително изпълнение по силата на закона, както вече беше посочено. Отделно от това жалбата по чл.60, ал.5 от АПК е просрочена - актът е бил съобщен на жалбоподателя на 13.05.2021 г., а жалбата е подадена на 26.05.2021 г., т.е. след изтичането на преклузивния 3-дневен срок по чл.60, ал.5 от АПК. По тези съображения, жалбата по чл.60, ал.5 АПК следва да се остави без разглеждане.

Разгледано по реда на чл.166 АПК искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспореното разпореждане е допустимо. Същото е направено от адресата на оспорения акт, за който е налице правен интерес от оспорването му. Налице е и процесуалната предпоставка по чл.166, ал.2, вр.ал.4 от АПК - образувано дело по жалбата срещу акта - Разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации №Р-12-72/28.04.2021 г., както и годен предмет на искането - допуснато по силата на закона предварително изпълнение. Съгласно чл.8, ал.3, изр.2-ро ЗЗНН, жалбата срещу акт по ал. 2, т. 3, какъвто е процесният, не спира изпълнението му. В отклонение на общия принцип за суспензивния ефект на жалбата /чл.166, ал.1 от АПК/, приложимата разпоредба на чл.8, ал.3, изр.2-ро от специално приложимия закон - ЗЗНН предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесния акт, освен ако съдът разпорежи друго - аргумент от чл.166, ал.4 от АПК.

Разгледано по същество, искането за спиране на предварителното изпълнение на Разпореждане № Р-12-72 от 28.04.2021 г. е неоснователно по следните съображения:

С разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК е регламентирана възможност допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, по искане на оспорващия да бъде спряно от съда, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, при спазване на ал. 2 на същата разпоредба. Тоест, за да може съдът да спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на административния акт, следва жалбоподателят да представи доказателства за засягане на свой интерес, който да е равен по степен на значимост, на посочения в нормата на чл. 60, ал. 1 от АПК.

Специалният закон не предвижда изрично при наличие на какви предпоставки може да бъде спряно предварителното изпълнение, допуснато в отклонение от общото правило на чл.166, ал.1 АПК за суспензивен ефект на жалбата. Ето защо следва да се приеме, че по аналогия следва да се приложи общата норма на чл.60 АПК, като се презюмира, че когато законът разпорежда предварително изпълнение на съответния административен акт, то е налице поне една от предвидените в чл.60 АПК предпоставки, свързани с осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси или опасност от осуетяване или сериозно затрудняване на изпълнението на акта. За да спре предварителното изпълнение, съдът следва да установи, че е налице основание със същата степен на значимост на презюмирания от закона обществен интерес, и чиято закрила да е със същия или по-висок интензитет, т. е., допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице. В тежест на жалбоподателя е да посочи и установи пред съда наличието на обстоятелства, обосноваващи необходимостта от спирането изпълнението на оспорения акт. Оспорващият следва да обоснове наличието на такава вероятност, като изложи твърдения, подкрепени с доказателства, за факти и обстоятелства относно

вида, характера и размера на вредите, които биха му били причинени в резултат на допуснатото предварително изпълнение. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалвания пред съда акт е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда. Наличието или възможността от настъпването на визираните от закона вреди е единствено условие за спиране действието на заповедта. За да бъде уважено, обаче, това искане - не е достатъчно само твърдението за наличие на вреди, респ. интереси, които биха били увредени, а е необходимо представянето на доказателства за вида им, както и за това, че вредите са настъпили или съществува вероятна възможност да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен. Доказателствената тежест по оборването на законовата презумпция за наличие на значим обществен интерес от предварителното изпълнение на заповедта, е възложена на жалбоподателя. Жалбоподателят не посочва в жалбата си какви значителни и непоправими вреди би претърпял от допуснатото предварително изпълнение на акта, нито е ангажирал относими доказателства към искането си по чл.166, ал.2 АПК. Твърденията в оспорването касаят материалната законосъобразност на разпореждането, която не е предмет на производството по чл.166, ал.4, вр. ал.2 АПК. Доводите, че в разпореждането за предварително изпълнение не са изложени мотиви, което обуславя неговата незаконосъобразност, не могат да бъдат възприети, тъй като в случая излагането на мотиви за предварителното изпълнение не е необходимо.

В случая следва да има предвид важността на обществените отношения, които се уреждат с изпълнението на ЗЗНН. Същият е въведен в националното законодателство във връзка със синхронизацията на националното законодателство с европейското в областта на стратегическите запаси от горива. Изпълнението на задълженията, произтичащи от ЗЗНН е ангажимент на страната по Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14.09.2009 г., налагаща задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти.

При липсата на данни и доказателства, че оспореният акт ще причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда и при съобразяване на значимостта на регулираните обществени отношения, съдът намира искането за спиране на предварителното изпълнение за неоснователно и като такова следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното Административен съд – София-град, II-ро отделение, 72-ри състав

#### О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма], [населено място] в частта, в която се иска отмяна на разпореждането, инкорпорирано в Разпореждане № Р-12-72/28.04.2021 г. на Заместник-председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, с което на основание чл.60, ал.1 АПК е допуснато предварително изпълнение на оспорения акт.

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], [населено място] за спиране на предварителното изпълнение на Разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации №Р-12-72/28.04.2021 г., издадено от Заместник-председателя на ДА „Държавен резерв и военновременни запаси“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, в седмодневен срок от

съобщаването му на страните, пред Върховния административен съд на Република България.

ДЕЛОТО да се докладва след влизане в сила на настоящото определение.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: